

عنوان مقاله:

بهبود کیفیت محیطی حیاط مدارس با رویکرد ارتقاء حس دلبستگی به مکان

محل انتشار:

اولین همایش ملی عمران، معماری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نقیسه صلواتیان - موسسه آموزش عالی آبا قزوین ایران

حیدر جهانبخش - رئیس دانشکده هنر و معماری دانشگاه پیام نور تهران ایران

خلاصه مقاله:

مدرسه یکی از مهم ترین فضاها برای آموزش و ارتقاء روح افراد جامعه می باشد. ساختمان های مدارس اگرچه کوچک هستند اما از لحاظ هویت بخشی به فرد، ایجاد اعتماد به نفس و اتکاء به خود در دانش آموز نقش بسزایی دارند؛ زیرا برای کودک اولین محیطی که در آن مقررات جاری می شود، مدرسه است. بنابراین ایجاد محیطی آرام، لذت بخش و با کیفیت که موجب اشتیاق دانش آموزان برای حضور در مدرسه و عدم احساس غربت وی در مدرسه شود، ضروری است. مدرسه شامل فضاهای مختلفی از جمله فضاهای ارتباطی، کلاس ها، راهرو و حیاط می باشد، اما آنچه در این میان توجه ما را به خود جلب می کند حیاط مدارس می باشد، زیرا حیاط مدارس عرصه تعاملات و روابط قوی احساسی و ادراکی دانش آموز تلقی می شود و نقش قابل توجهی در فرآیند یادگیری دارد. لذا توجه به نیازهای جسمی، روحی و ذهنی دانش آموزان در حیاط مدارس سبب ایجاد روحیه نشاط و سرزندگی و ارتقاء حس دلبستگی به مکان می شود که این امر در نهایت منجر به ارتقاء آموزش می شود. بنابراین این پژوهش بر این فرض استوار است که میتوان با تغییر در کیفیت فضای باز مدارس و ایجاد حس دلبستگی به مکان بر پیوند بین دانش آموز و محیط آموزشی افزود. ماهیت این پژوهش کیفی است اما به دلیل استخراج مولفه های خاص و قابل اندازه گیری، تلفیقی از کمی و کیفی در قالب شیوه همبستگی می باشد

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش ، محیط آموزشی ، حیاط مدرسه ، دلبستگی به مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/332014>

